

hed i samtlige EU-lande. Højesteret vil efter forslaget være ankeinstans for de civile søgsmål, medens prøvelsen af Sø- og Handelsrettens afgørelser i sager om foreløbige forbud skal indankes til Østre Landsret.

Den gældende varemærkelov, som trådte i kraft 1. januar 1992, gennemfører som nævnt Rådets første direktiv om harmonisering af varemærker (89/104/EØF). Europa-Kommissionen har under sin gennemgang af den danske gennemførelse af varemærkedirektivet fremkommet med visse bemærkninger. Der er også her primært tale om teknisk, juridiske bemærkninger, idet den retstilling, som direktivets bestemmelser fastlægger, efter min opfattelse er dækket af den danske lov. Jeg har dog alligevel fundet det hensigtsmæssigt at medtage en række præciseringer i overensstemmelse med Kommissionens angivelser.

Med henblik på at forenkle og smidiggøre Patentdirektoratets sagsbehandling indeholder forslaget en række ændringer af de nuværende regler. Ændringerne vil blandt andet gøre det muligt at indlevere ansøgninger og andre dokumenter elektronisk. Adgangen til administrativ ophævelse af varemærkeregistrier foreslås udvidet til at omfatte samtlige ugyldighedsgrunde. Som det er i dag, er domstolsprøvelse i en række tilfælde den eneste mulighed for at få prøvet gyldigheden af en registrering. En udvidet mulighed for at få prøvet sagerne administrativt vil gøre det hurtigere og billigere for erhvervslivet og vil i øvrigt bringe varemærkeloven på linie med patentloven og EF-varemærkesystemet.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.